

BÚCSÚSZÓ.

Soknemű elfoglaltságom miatt nem szentelhetek annyi időt és buzgóságot a Magyar Pædagogia szerkesztésének, a mennyit e nagy hivatású folyóirat érdeke megkívánna, s azért a szerkesztéstől most, az év végével visszalépek.

Megragadom ez alkalmat és köszönetet mondok a tisztelt Pædagogiai Társaságnak, mely ismételten is megtisztelt bizalmával. De benső köszönetet mondok t. munkatársaimnak is, kik e folyóiratot négy éven át előkelő színvonalon tartani segítettek. Arra kérem őket, hogy szíves emlékezetök kísérsen engem, midőn ezenel — s őszintén szólva, nagy örömmel — visszatérek ahhoz a szerény, de nekem igen kedves tudományos foglalkozáshoz, melyet a szerkesztés ideje alatt jóformán alig folytathattam. Részemről kedves emlékeim közé fogom számítani közreműködésöket, mely lehetővé tette azt, hogy e folyóirat közleményei tartalmi érték és irodalmi forma tekintetében a mi viszonyainkhoz képest mindig megüssenek bizonyos tisztos mértéket.

Végül kérem Társaságunk tisztelt tagjait és t. munkatársaimat, hogy támogassák utódomat is azzal a jóindulattal, melylyel irántam voltak. A folyóiraatra további fejlődésében az a feladat vár, hogy megtartva eddig elért elméleti és irodalmi színvonalát, közelebbi viszonyba lépjen az étellel is, kellő időben hozzá szóljon az oktatásügy napi kérdéseihöz, azokat megvilágítsa elméleti szempontból, megoldásukban a szakköröknek is kezökre járjon, s jelentöségöket a tanférfiak szélesebb körei előtt is tolmácsolja, szóval eleven, tartalmas és komoly tanügyi közvéleményt teremtsen és azt irányozza. Az új szerkesztö képességei és lelkesedése kétségtelen zálogai lesznek a folyóirat ilyen egészséges irányú fejlődésének; de épen azért szükség, hogy mindenki támogassa törekvésében. E kész és lelkes közreműködés mindnyájunk szent ügyét, a hazai oktatásügyet, a hazai kulturát fogja előbbre vinni.

Budapesten, 1899 decz. 17.

NÉGYESY LÁSZLÓ.